

Kumartakaa lasta

Sävellys: Ensio Immonen

Sanat: Tauno Kautonen

Kumartakaa lasta

Hän syntynyt sydänten huoneisiin,
lapsi seimen ja taivaisen valon.
Hän on valaissut tallin ja kedon niin,
että heijastus käy yli salon.
Ei yhtäkään sydäntä elävää,
Joulun lapsen loisteessa kylmäksi jää.
Hän onhan valkeus tienoon ja talon,
Hän onhan valkeus tienoon ja talon.
Kun lapsosta katsot, mieti ristiäkin,
pohdi elämän jokaista puolta.
Kun ovat kärsivän huolet,
sinun huoliaskin.
Lapsi siunaa sua seimestään tuolta.

Hän on antanut ilonkin maailmaan,
toivon, onnen ja rakkauden ajan.
Hän on ohjannut ihmistä oikeaan,
yli muurin ja suljetun rajan.
Nyt kuunnelkaa enkelten sanomaa,
seimen lasta nöyrästi kumartakaa.
"Hän lepää oljilla eläinten majan"

Kun lapsosta katsot,
mieti ristiäkin,
pohdi elämän jokaista puolta.
Kun ovat kärsivän huolet,
sinun huoliaskin.
Lapsi siunaa sua seimestään tuolta.

Kumartakaa lasta

San. Tauno Kautonen

Säv. Ensio Immonen 1999

Hän on syn-ty-nyt sy-dän-ten huo-nei-siin, lap-si

sei-men ja tai-vai-sen va-lon. Hän on

va-lais-sut tal-lin ja ke-don niin, et-tä

hei-jas-tus käy y-li sa-lon. Ei

yh-tä kään sy-dän-tä e-lä-vää, Jou-

lun lap-sen lois-tees-sa kyl-mäk-si jää.

Hän on-han val-ke-us tie-noon ja ta-lon,

Hän on-han val-ke-us tie-noon ja ta-lon.

Kun lap-sos-ta kat-sot, mie-ti-ris-ti-ä-kin,

poh-di e-lä-män jo-kais-ta puol-ta.

Kun o-vat kär-si-vän huo-let, si-nun huo-li-as-kin.

Lap-si siu-naa su-a sei-mes-tään tuol-ta.

2.

DS al fine. B

ta.

Fine